

de maa yde, thi hvilken Art Skat vi paalægge, vil i Almindelighed den ene Nabo synes at han yder formeget i Skat i Forhold til den anden; men det vi skulle komme ud af, det er den classedise Beskatning, som medfører en classedvis Strid i Landet, og den kan vi ikke komme ud af, uden ved at finde en ny Skattnorm, som rammer alle Forfjellige ikke uden Hensyn til deres individuelle Stilling, for det vilde være Daarskab, men uden Hensyn til deres Classesfilling. Det er Classesfillingen, som vi maae efterstræbe at tilintetgjøre, og saalænge vi beholde den væsentlig som Oprævningsgjenstand for nye Skatter og nye Paalæg, saalænge vilde vi ikke slippe bort fra dens politiske Betydning i det Hele taget. Det er en af de Ting, som jeg har imod denne Anordning, hvad enten jeg holder mig til Udskæft eller jeg holder mig til Udvalgets Betænkning, som ikke er meget andet end Udskæft, naar jeg undtager den meget vigtige Bestemmelse, at Skatten ikke skal være en Ligningsstat i Ordets sande Betydning, men kun en Ligningsstat af Navn, og det ærede Minoritetsudvalg, som ikke gaar ud paa andet end at forbedre lidt paa Kjøbstædernes Stilling.

Saalænge vi saaledes med Hensyn til Skatterne ikkun søge at rokke ved Alt, hvad der er fastsat, naaer vi ikke noget politisk Formaal, vi faae ikke mere i Statskassen, vi skaffe i Virkeligheden ikke nogen bedre Fordeling og vi rokke ved Alt uden nogen væsentlig Nytte. Jeg vil meget gjerne indrømme, at vi ere komne saavidt frem med dette Forslag, at vi ikke vel kunne gjøre andet end at vælge et af de Spor, som ere forelagte, og da den ærede Finansminister Intet har imod at følge Udvalgets Spor, saa skulde jeg ønske, at saa Mange af Forsamlingen som muligt vilde træffe Skridt for Skridt med, for derved vilde vi hurtigt komme igjennem; men jeg skulde ønske, at man ved at forelægge Lovforslag af denne Art vel vilde lægge Mærke til, at det er meget vigtigt i nærværende Tidspunct, at enhver saadan Lov faaer en i Forhold til den Bet, vi have betraadt, politisk Betydning, at den arbejder hen til at naa det Formaal, som ligger i vor Grundlov, og det er at stille, saa-

vidt som muligt, alle Borgere paa en statsborgerlig lige Fod.

Ordføreren: Det var blot en kort Bemærkning, som jeg vilde gjøre med Hensyn til det, som den ærede Rigsdagsmand for Viborg anførte, at jeg skulde have misforstaaet ham med Hensyn til den Betydning, som han lagde i den forestaaende Afstemning over § 1, og ifølge hvilken det skulde være betænkeligt at stemme over Paragraphen. Hans Ord have netop oplyst mig om, at jeg havde forstaaet ham fuldfommen rigtigt, men jeg maa vedblive paa at afstemningen over Paragraphen, saaledes som den foreligger, ikke vil have den antydede Indflydelse paa de følgende Paragrapher, saaledes som Udvalget har forestaaet dem redigerede; men forøvrigt kan jeg ikke her gaee fuldstændig ind paa at udvikle det, uden at komme til at berøre Punkter, som nærmest henhøre under de følgende Paragrapher, og som der vilde blive Gjenstand for Discussion.

Da ingen Flere begærede Ordet vare saaledes Forhandlingerne over Lovudskæftets §§ 1 og 2 sluttede, og man skred da til Afstemning, der gav følgende Resultat:

ad § 1.

Nr. 1. Udvalgets Forslag:

At der i Slutningen tilføies: „Ligeledes bortfalder aldeles den Deel af Landskatten, som er midlertidigt estergiven ved Forordningen af 10de Januar 1823 og senere Anordninger“, vedtoges eenstemmigt med 63 Stemmer.

Nr. 2. § 1 efter den forudgaaende Afstemning og med Forbehold, at ved 3die Behandling „1ste Januar 1850“ forandres til „1ste Januar 1851“ saalydende:

De aarlige Ligninger af:

- a) Udgifter til Anskaffelsen af Fourage til Land-Militair-Statens i Danmark, ifølge Forordn. af 28de Juli 1784, efter Fradrag af hvad for Fouragen, i Dvereenstemmelse med den 3die Paragraph i bemeldte Forordning, udredes af Statskassen;
- b) Marschpenge for Landsoldaterne, i Genhold til Forordningen af 20de Juni 1788 § 37;